ANUL XXV Nr. 213 — 4 pagini Lei 70 — Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. No. 84.146/945. — Sâmbătă 29 Sept. 1945

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREŞTI

TELEFOANE: Direcţia 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administraţia 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcţie

ABONAMENTE	3 Luni	6 Luni
Particulari	4.000	8 000
Autorităţi. Instituţii		
Cluburi	8.000	16.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938 Administrator Delegat, Al. Iliescu

SPORTIVI SUTA LA SUTA

După cum se ştie, turneul de football care s'a desfăşurat eri pe arena Venus a fost organizat de Sindicatul Ziariştilor Profesionişti. Şi tot aşa de bine se ştie că la acest turneu şi-au dat concursul cluburile C. F. R., Carmen, Juventus şi Ciocanul. Tuturor acestor grupări, presa sportivă în special şi toată presa în general, le trimite o caldă şi recunoscătoare strângere de mână pentru concursul dat. Dacă pentru Ciocanul şi Juventus — care au răspuns cu atâta entuziasm solicitărilor noastre — participarea lor n'a însemnat un efort prea costisitor, în schimb pentru Carmen — cu vedetele absente şi echipa descompletată — ca şi pentru C. F. R., — această participare a presupus sacrificii. In special pentru formaţia feroviară care mâine şi Duminică susţine două matchuri grele la Cluj. A fost într'adevăr impresionantă comportarea jucătorilor ceferişti care, imediat după ce matchul cu Ciocanul s'a terminat, au plecat direct spre gară de unde s'au îndreptat spre Cluj. Toată nobleţea acestui gest se resfrânge asupra conducerii clubului feroviar şi în special asupra prietenului nostru Vasile Secară care, încă odată, ne-a arătat cât de adânc stă înfipt în realitatea vieţii noastre sportive şi cât de solidar s'a ataşat tuturor necesităţilor şi năzuinţelor ei.

L. F.

C. F. R. A REUŞIT SĂ-ŞI IA REVANŞA ASUPRA A. S. CIOCANULUI

C. F. R. — A. S. Ciocanul 4-1 (3-1)

Un joc foarte animat. Feroviarii au prezentat echipa completă

Turneul de eri dela Venus s'a bucurat de un frumos succes şi în special matchul dintre C. F. R. şi A. S. Ciocanul a reuşit să atragă încă dela început un public numeros. Era proaspăt în memoria tuturor primul joc dintre aceste două echipe, desfăşurat Duminică. Atunci C. F. R. a capotat la un scor destul de strâns şi nimeni nu-şi putea explica secretul performanţei alb-albastre. Revanşa aceasta era necesară şi faptul că a fost atât de repede programată a venit să ne edifice asupra valorii reale a celor două echipe.

Eri C. F. R. a aliniat formaţia completă lucru pe care nu l-a putut face Duminică. Rezultatul s'a văzut căci cu formaţia de zile bune, feroviarii şi-au luat o binemeritată revanşe. Au câştigat cu 4-1 (3-1) un match foarte viu disputat şi în care învingătorii au avut majoritatea timpului superioritatea tehnică cât şi teritorială. A. S. Ciocanul cu toate că a prezentat echipa întărită cu Petrescu dela Unirea Tricolor nu a putut opri pe adversari să-şi adjudece partida.

După modul cum au decurs ostilităţile, jocul de eri a corespuns din toate punctele de vedere.

C. F. R. şi-a recâştigat simpatiile

După jocul de eri, CFR a dovedit din noc că este o echipă valoroasă şi atunci când are de susţinut o partidă hotărâtoare luptă cu ardoare pentru a-şi atinge scopul.

Revenind în echipă, Moldoveanu, Costea şi Bogdan au restabilit mecanismul, care avea nevoie de aportul lor, pentru a da randamentul maxim.

BOGDAN (CFR)

Invingătorii au ştiut să facă un match superior şi în special în prima repriză, când au luat un avantaj apreciabil.

După pauză cu toate că a intrat Radu Florian, în centrul liniei de atac, CFR a mai slăbit alura.

AS Ciocanul a jucat bine şi poate că a egalat în unele momente pe învingători şi cu mai multă şansă scorul putea să fie mult mai strâns.

In orice caz, învinşii au fost obosiţi şi linia de mijocaşi a constituit compartimentul cel mai slab al dudeştenilor.

Constantinescu-Grecu a fost complet epuizat, iar coechiperii dela margine au fost insuficienţi. Sergent, Cohn şi Lupu nu sunt jucători de prima mână, care să facă faţă într'o echipă cu pretenţii.

Filmul partidei

Jocul începe cu un atac al dudeştenilor, care au o ocazie de a marca în primele minute.

Ambele formaţii luptă energic şi în special CFR-ul este hotărât să nu mai

(Continuare în pagina III-a).

Patru „probabili" campioni naţionali de atletism au... trac!

O zi înaintea naţionalelor de seniori. Fac „mărturisiri" complecte Jupi Calistrat, Ion Zenide, Clement Baciu şi Virgil Ludu. Azi sosesc provincialii — Juriul tehnic

O zi înnaintea campionatelor naţionale, de seniori. Propriu zis federaţia a terminat pregătirile. Căci a fixat programul şi juriul tehnic, a asigurat cazarea şi... aşteaptă gardurile. Singurii care mai sunt nerăbdători şi care... continuă pregătirile „sufleteşti" sunt atleţii. E de fapt normal, dacă ţinem seama că întrecerile care încep mâine sunt cele mai pasionante şi cele mai încâlcite din ultimii ani.

Vorbesc patru «probabili»

Cei cu „bătăi de inimă" mai accentuate, sunt cu siguranţă cei care se gândesc la titlu. Şi se gândesc nu

CLEMENT BACIU

cu fantezie, căci câştigarea titlurilor la unii e poate numai problemă de timp.

Dintre aceştia, am ales patru: Jupi Calistrat, Ion Zenide, Clement Baciu şi Virgil Ludu.

Le dăm cuvântul.

«Pompi mă pune pe gânduri!»

Pentru mine cronicarul atletic al gazetei, Jupi Calistrat este desigur fără contra candidat la a fi a săritorilor români de tripla salt. Jupi e însă mai puţin optimist:

— *«Am anunţat mai de mult că anul acesta e ultimul în care fac atletism. Aş vrea să-l încheiu cucerind încă un titlu naţional. Dar Pompi* — Stoichiţescu N. R. — *e cred foarte periculos. El nu sare cu stil şi dacă prinde o zi bună, de, nu se poate şti. Apoi Ionescu Ştefan. Pe vremea când concura regulat ajunsese la 14 m. Nu cred că-i imposibil să reapară cu o surpriză»*

Prin urmare Jupi are trac.

Zenide a coborît din sulky

Pentru campionatele de seniori, Zenide a coborât din sulky. L-am întâlnit la antrenament. Şi fugea mai mare dragul.

— *«La Predeal am fost aproape neantrenat. Incât victoria lui Lupşa asupra mea nu trebue socotită ca definitivă. Ca să fiu sincer cred că şi de data aceasta voiu fi învins la sută. Asta «cred», nu sunt sigur. In schimb la 200 m. se pune altfel problema. Aici nu mai «cred» nimic. Aici sunt sigur de victorie.»*

Dar din vorbele lui Zenide am ghicit că... îşi făcea mai mult curaj. Şi n'ar fi sinceritatea deplină, dacă n'ar spune, aşa, între patru ochi:

— „Sigur, sigur, dar.. mai ştii?".

«Bebe» e disperat!

Prăjina lui Bebe s'a rupt. Prăjina cu care a încercat de nenumărate ori să doboare recordul, s'a rupt, tocmai când tentativa devenise mai... plauzibilă. Bebe e disperat.

— *«Eram sigur că voiu bate de data aceasta recordul. Auzisem că va veni Eilhardt şi ştirea mă bucura. Fiindcă politicos cum sunt, preferam să-i bat recordul în prezenţa lui. Şi aşa s'ar putea să-l bat. Depinde ce prăjini vor fi în concurs. Dar sunt mai puţin sigur.»*

La declaraţiile lui Clement Baciu aşi avea şi eu puţin, foarte puţin de adăugat.

— „Depinde, e adevărat de ce prăjini vor fi. Dar mai depinde şi de... Zeno Dragomir. Dar vorba aceia: ce contează o tentativă în plus. Nu se supără nimeni. Şi-apoi prăjina — singura care mai ţinea minte numărul tentativelor eşuate„ s'a rupt".

Un pesimist convins: Virgil Ludu

Virgil Ludu n'a câştigat la Predeal nici pe plat nici pe garduri. Aşa lipsit de antrenament cum era, cele două înfrângeri n'au fost senzaţionale. De atunci Ludu s'a antrenat. Dar teama înfrângerii i-a rămas intactă:

— *«Nu câştig nici acum. La plat mă bate Lupşa, la garduri Kiss. In fond e bine şi al...doilea.»*

De bine e bine, complectez eu. Numai să nu spună Ludu după concurs.

— „Dar ce, al... treilea n'a fost bine?".

Juriul tehnic şi... altele

După cum „cetiţi", campionatele de seniori au stârnit vâlvă. E şi normal, dacă ne gândim cine vine şi ce şanse au. Provincialii vor sosi azi. Din toate centrele vor veni aproape 80 de atleţi. Cazarea a fost asigurată

(Continuare în pagina III-a).

Sportivi la datorie

FOOTBALLIŞTI PARTIZANI: CAMBAL, Dr. KADA, BURGER, CTYROCKI, SOBOTKA...

...Toţi au luptat contra fascismului ocupant... Sobotka a fost mult timp închis în lagăr

Nejedly, Kopecky, Bradač, Vodicka, Kostalek mai joacă încă !...

Sportivii români —, acei pasionaţi ai fotballului care urmăresc evoluţia acestui sport nu de eri-alaltăeri, ci de ani şi ani de zile, — pe lângă multele satisfacţii — sau desiluzii, după cum a fost cazul — au avut şi pe aceia de a fi văzut la lucru nu numai grupări, ci şi jucători mari. Vorbim, bineînţeles, de echipele şi jucătorii străini cu renume continental.

La Bucureşti, ca şi în oraşele din provincie, au evoluat: Slavia, Sparta, Bohemians, Ujpest, Hungaria, M. T. K., Ferencvaros, Kispest, Austria, Vienna, F. C. Wien, Admira, Florisdorfer, Libertas, Olympique, Marseille, Beogradsky, Gradjansky etc. etc., în rândurile cărora au jucat: Bican, Brdac, Puc, Burger, Zsengeller, Sarosi I şi III, Kohut, Sindelar, Sesta, Schall, Schmauss, Marianovici, Vujadinovici, Lechner, Kokotovici, Leşnik, etc.

O delectare pentru sportivii români şi, în acelaş timp, o bună ocazie de a constata footballul cel mai bun.

Evident, era greu — de pildă — să separe footballul austriac de cel maghiar sau cehoslovac, întrucât toate trei ţări aparţineau unei aceleaşi şcoale: Şcoala Europei Centrale, cu caracteristici şi stil propriu.

Totuşi, cine a văzut jucând echipele reprezentative ale acestor ţări Slavia şi Sparta (Cehoslovacia), Ferencvaros şi Hungaria (Ungaria) şi Austria şi Admira (Austria) şi a ştiut foot-ball, este exclus să nu fi optat pentru soccerul cehoslovac, complect din toate punctele de vedere: tehnic şi spectacular, dar atletic şi eficace.

Iar jucătorii, atleţi minunaţi, controlau balonul cu o virtuozitate de artişti cunoscând toate tainele tehnicei şi tacticei.

Ce au devenit,

Multe amintiri frumoase au lăsat — în această privinţă — jucătorii cehi. Dublaţi cu o sportivitate aleasă, aşii Cambal, Planicka, Puc, Nejedly, Svoboda, Sobotka, Kalocsay, Kopecky etc. etc. au jonglat pe arenele noastre lăsând impresie, neştearsă de anii care au urmat.

A venit războiul şi odată cu el cotropirea Cehoslovaciei. Războiul s'a terminat şi astăzi footballul şi-a reluat activitatea la prietenii şi vecinii noştri din Nord.

Ce au devenit în acest timp, jucătorii renumiţii jucători cehoslovaci ? Mai joacă sau nu?

Iată două întrebări la care suntem în măsură să răspundem graţie informaţiilor pe care ni le-a furnizat vechiul ju

(continuare în pag. 3-a)

Pentru desemnarea celui de al doilea finalist

MATCHUL CARMEN - JUVENTUS VA FI JUCAT IN CONTINUARE

Cupa „Sindicatului Ziariştilor profesionişti" urma, conform unei hotărâri iniţiale, să fie decernată echipei cu cel mai bun goal average. Cum trofeul oferit a suscitat un interes care a depăşit toate aşteptările, grupările angajate în competiţie au căzut de acord, înainte de începerea partidelor, ca el să fie atribuit în urma unei finale între câştigători. Unul din finalişti este cunoscut: CFR. Celălalt urmează să fie desemnat după ce va fi consumată partida dintre Carmen şi Juventus, care terminată cu 3—3, mai comportă, conform regulamentului, o prelungire de două reprize a 15 minute.

După informaţiile pe care deţinem, restanţa aceasta se va juca într'o Joi din săptămânile următoare, urmând ca după disputarea celor 30 de minute de joc învingătorul să joace, în continuare, finala cu CFR. Evident în cazul când şi după prelungiri matchul va rămâne tot nedecis, finalistul al doilea va fi desemnat prin tragere la sorţi.

După consumarea finalei, cupa şi plachetele vor fi înmânate de către un reprezentant al „Sindicatului ziariştilor profesionişti", în cadrul unei solemnităţi speciale.

Adversarii nu s'au putut despărţi

Carmen - Juventus: 3-3 (1-1)

Reeditarea finalei „Cupei Ardealul" n'a dat un învingător

Scorul redă fidel fizionomia partidei

In cadrul sărbătoresc al turneului de eri — aparţinând, ca organizare, Sindicatului Ziariştilor Profesionişti — Carmen şi Juventus au încercat să reediteze finala «Cupei Ardealul», care provocase — la vremea ei — atâtea comentarii.

A fost însă doar o timidă încercare, căci elementele nu mai erau aceleaşi ca atunci. Carmen, ciuntit aerios prin selecţionările făcute pentru matchul România — Ungaria, a acceptat să combată cu o echipă în care Rugiubei şi Petculescu n'au înlocuit nici pe departe pe Marian, Fabian, Farcaş, Simatoc şi Şiclovan — ca să nu pomenim şi de Covaci — numai de dragul competiţiunii la care aderase cu entuziasm, din prima clipă. In această atitudine de frumoasă ţinută sportivă, «galbenii» — zebraţi, eri, roş alb — sufereau un handicap serios, deşi şi Juventus nu mai avea pe Negrescu şi Naciu, prezenţi la finala sus amintită.

Jocul a suferit de lipsa aceasta, resimţindu-se în dinamic. Nu înseamnă că adversarii n'au făcut un match frumos. Dar «nervul» jocului a fost serios atenuat, ca de o injecţie cu pantopon.

Un «draw» just

Cele 90 de minute consumate eri — căci partida va avea urmare — n'au desemnat un învingător. Deşi fiecare au avut pe rând avantajul la scor, adversarii au terminat la egalitate, pironiţi la 3—3, deşi fiecare ar fi vrut să se detaşeze.

Scorul, abil dirijat de o baghetă magică, s'a încăpăţânat însă să redea fidel raportul de forţe dintre adversari, care au fost sensibil egali în posibilităţi şi avantaj teritorial. Chiar în ardoarea depusă pentru tranşarea, fie ca de moment a problemei supremaţiei, beligeranţii nu pot fi separaţi în eventualitatea unei juste drămuiri.

IORDACHE (Juventus)

Şi totuşi Carmen...

Chiar aşa stând lucrurile, Carmen ar putea să dea cu pumnul în gramul de noroc care i s'a strecurat pe la vârful nasului şi care — nestatornic ca un spiriduş — şi-a făcut de lucru pe aiurea tocmai când „galbenii" ar fi avut nevoe mai mult ca oricând de el.

Conduşi în două rânduri de Juventus, cu 1-0 şi 2-1, „galbenii" au reuşit frumoasa performanţă de a turna două goaluri cu care păreau stăpâni pe joc — sau, măcar, pe scor.

Zeiţa Fortuna n'a vrut însă să-i păstreze în graţii până la sfârşit şi folosindu-l pe Noroc ca pion de acţiune la depărtat odată în plus de Iordache, pentru ca aceasta să restabileească echilibrul.

E mai bine aşa

Nu înseamnă însă, şi asta o subliniăm din nou, că rezultatul le cauzează un prejudiciu, raportat la joc.

(continuare în pag. 3-a)

Carmen nu-l poate lua pe Toth III „...fără Szallay

Discuţia telefonică Carmen—Toth III n'a adus, eri, deslegarea acestui caz.

După convorbirea de eri va mai fi necesară încă una, în cursul zilei de astăzi în care va trebui să răspundă dacă acceptă şi angajarea lui Szallay, antrenorul grupării ITA, fără de care lui Toth III nu i se dă deslegarea de către „textiliştii" arădeni.

La ora când scrim aceste rânduri „galbenii" nu sunt dispuşi să-l angajeze şi pe Szallay. Asta nu înseamnă însă că, până la sfârşit, nu s'ar putea să se declare de acord.

Un interview la... „bursa neagră"

LUCIAN POPESCU va ABANDONA BOXUL... INSA IN ANUL 1947!

— Proectele celui mai bun boxeur român şi proecte pentru Ion Chiriac. O dorinţă: revanşa cu Brătescu. O chestie cu un ceasornic şi... o nedumerire —

Tramvaiul „15" — care ne-a adus din cartierul Griviţa, s'a oprit în piaţa Sf. Gheorghe. Cobor grăbit — căci mă aşteaptă Dan Demetrescu la „Gioconda", pentru o „chestie" familiară şi, ca să „tai" drumul, o iau pe prima stradă la dreapta şi apoi la stânga pe lângă cafeul Kiriazi. Fără să-mi dau seama, mă aflu la „Hanul cu Tei".

LUCIAN POPESCU

Lume multă, „afaceri pe picior" „tratări" în plină stradă, ceasornice „cocoşei", etc. Printre cei prezenţi, un tânăr cam şi bronzat „matur" LUCIAN POPESCU.

Brătescu e superior lui Petrescu

— *Ce faci Lucică?*

— Ce să fac! Am trecut pe Lipscani şi... m'a atras strada asta. Mă uit şi eu la „afacerile" care se fac aici.

— *Ai cumpărat ceva?*

— M'a ferit Dumnezeu. E drept că era gata, gata, să cumpăr un ceas „de mână", dar mi-am reamintit la timp, că nevastă-mea mai are unul, aşa că... am renunţat...

— *Ce s'aude cu matchul cu Dumitru Petrescu?*

— Ce să se audă? Am ridicat provocarea în termen, s'a fixat termen de disputare şi acum aştept... oferte de tratative pentru angajarea matchului.

— *Se spune că te temi de pumnul lui Petrescu.*

— Fleacuri. După matchul Brătescu-Petrescu am rămas cu convingerea că Petrescu, deşi periculos când poate să-şi pună „stânga" încer-

(Continuare în pagina III-a).

O poveste fără sfârşit

Fabian II a fost arestat la Cluj... pentrucă a vrut să plece la Bucureşti

Ferrar îl oferă (?) pe Fabian II în locul lui Farcaş

Avem impresie că fugosul ex-carmenist, «ex-ferarist», «viitor carmenist sau «viitor-itist, este predestinat să se facă numai vâlvă în jurul lui.

După o serie întreagă de versiuni contradictorii, privitoare la viitoarea lui preferinţă, în materie de gruparea pentru care să opteze, Fabian II — curat fiu pocăit — şi-a anunţat telefonic sosirea la Bucureşti, sătul de aventura încercată ca marea cu degetul.

Numai că, curat ca un făcut, dorinţele fugosului jucător nu se realizează niciodată aşa cum şi le propune.

ARESTAT LA CLUJ

Pregătit pentru plecare la Bucureşti, cu biletul în mână, Fabian II a avut parte să cunoască o senzaţie nouă: arestarea.

Dece, nu e greu de bănuit, deşi oficial nu există nici un comentariu în acest sens.

Şi acum, cuminte, căci altfel nu se poate sta la arest, Fabian II aşteaptă probabil ispăşirea «pedepsei». Căci, altminteri, ce ar căuta sub zăvorul poliţaiului de la Cluj.

FABIAN II

EMISARUL CU RAMURA DE MASLIN

Pentru «bietul» Fabian a venit însă să intervină şi să pledeze din oficiu un «avocat» care are o veritabilă slăbiciune pentru arestatul de astăzi.

Cred că nu vi-a fost deloc greu să identificaţi în acest apărător pe Szanislo I, managerul lui Ferrar, care pare să se fi legat indiscutabil de destinul lui Fabian, ca... scaiul de lâna oilor.

Szanislo I a adus cu el şi uzuala ramură de măslin, cu care s'a prezentat la Carmen — pelerin al păcii — pentru a exprima din prag

«Nu-l mai reţinem pe Fabian II, dar să ni-l daţi în schimb pe Farcaş.»

Conducătorii Carmenului au reflectat asupra ofertei, şi-au reamintit faptul că ambii jucători care formează obiectul tranzacţiei pro-

(Continuare în pagina III-a).